

Yazar: Ramazan YILMAZ

Özgürlük Hareketleri ile Toplumlar, Yaratılışlarındaki Varlıklarını Gösteriyorlar

Yüce Allah'ın, Kur'an'da gönderdiği yazılı ayetleri olduğu gibi Kâinatta, göklerde ve yerde de ayetleri vardır. Yaratılan her şey, yüce Allah'ın ayetlerindedir, buna insan da dahildir. İnsanların ruhsal ve fiziksel yaratılışlarındaki mükemmellikleri yanında onların, değişik dil, renk ve karakterlerde yaratmaları da yüce Allah'ın ayetlerindedir. "Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin muhtelif olması O'nun ayetlerindedir; doğrusu bunda bilenler için gerçektir." (Rum, 22) İman edenler, her hükümlerinde yüce Allah'ın Kur'an'da gönderdiği ve Kâinatta var olan ayetlerine iman eder, saygı duyarlar. Yüce Allah'ın ayetlerine saygı göstermek, O'na olan iman gereğidir. Yüce Allah'a gerçektir iman eden Müslümanlar, yaratılan tüm canlılara karpı hayırla muamele ettikleri gibi insanların, değişik dil, renk ve karakterlerine saygı gösterir, onlar arasında herhangi bir ayrım göstermezler. Çünkü onlar bilirler ki, renk ve dilleri farklı da olsa, tüm insanlar aynı nefisten gelme ve hepsi de yüce Allah'ın yaratılışlarıdır. "Ey insanlar, Rabbinizden korkun; O ki sizi, bir tek nefisten yarattı ve ondan epini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar türetip yaydı; Allah'tan korkun ki, O'nunla birbirinizden dilekte bulunuyorsunuz ve yakınlık sağlıyorsunuz. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde göstericidir." (Nisa, 1) İnsanlar arasındaki dil ve renklerinin farklı olması bir üstünlik, biri diğerini tekileptirmesi için değil, onların birbirlerini yakından tanımaları ve kaynaklarını indir. İnsanların dil ve renklerinin farklı olması onların, Rableri yanında biri diğerinden üstün olduğu anlamında da değildir. Yüce Allah (cc) yanında üstünlik ancak takva ile, bunun dışında insanların Rableri arasındaki konumları aynıdır. "Ey insanlar, şüphesiz Biz sizi, bir erkek ve kadından yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi ırklar ve kabileler yaptık; şüphesiz Allah yanında en üstün olanınız, en çok korunmanızdır; muhakkak ki Allah bilendir, haber alandır." (Hucurat, 13) Aynı dil ve renklerde yaratılan insanlar,

karakterlerine uygun bir coğrafyaya yerleştirildiler. Her toplum, vatan edindiği bölgede kendisini tanımlayan sýfat ve ismi ile yerleşik hayata geçtiler. İnsanlar, birbirlerini, kimin ne olduğunu, nerede ikamet ettiğini, yerleşik oldukları yerlere atfen tanımlamaya ve tanımaya başladılar. "O ki sizi, bir tek nefisten inşa etti; sizin için bir kalıp ve bir emanet yeri vardır. Gerçekten biz, anlayan bir toplum için ayetleri ayrıntılı olarak açıkladık." (Enf, 98) Aynı nefsi tabiiyan, aynı duygulara sahip olan, aynı yaratıcıya kulluk yapmakla mukellef tutulan insanlar, zaman içinde Rablerinin iman ve kulluk bilincilerini yitirmeleri sonucunda biri diğerini, inanç, dil ya da renkleri nedeniyle hakir görme, kendisini ve mensup olduğu ırk ve şii'nin görme başladılar. "Fakat onlar aralarında iplerini yazılmış kâğıtlar halinde paramparca ettiler; her grup, kendi yanındaki peylerle mutludur." (M, 53) "Onlar ki, dinlerinde tefrikaya düşerler ve fırka fırka oldular; her hizip yanında olanla sevinmektedir." (Rum, 32) İnsanların, biri diğerini tekileştirip ayrımcılıkta tabi tutması cehaletin, inkâr ve haddi aşmanın onlara kazandırdığı kötü bir duygu idi. Ayrımcılık ve tekileştirme cehaletin sonucudur Rablerinin iman etmiş Müslümanlar, yüce Allah'ın deşik dil ve renklerde yarattığı insanlar arasında hiçbir şekilde ayrıma yapmaz, onları dil ve renkleri konusunda hakir görmez, kınamazlar. Çünkü onlar, insanların deşik dil ve renklere sahip olmalarının yüce Allah'ın ayetlerinden olduğunu bilirler. Bu nedenle yüce Allah'ın ayetlerinden olan dil ve renklerinden dolayı insanların dýplamanın, asıl itibarı ile yüce Allah'ın bu ayetlerinden hoplanmamak ve inkâr etmek olduğunu bilirler. Başka insanların dil ve renkleri konusunda hakir görün, onları kötülemeyenler, aslında Rablerini inkâr etmiş kimselerdir. Bunlardan bazıları insanların dillerinden dolayı dýplayıp hakir ve düşman görünürlerken bazıları da, Rablerini inkâr ettikleri için Rablerinin yarattığı insanların hakir görünüşüne zulmettiler. Bu nedenle onlar, yüce Allah'ın azabını hak ettiler, ancak yüce Allah (cc) onlara, bu inkâr ve zulümlerinden vazgeçmelerini için fırsatlar verdi. "İnsanlar, bir ümmetten başka deşildi, ancak ihtilafa düşerler; þayet Rabbinin ümmetinden bir sız olmasaydı, ihtilaf ettikleri peylerde aralarında mutlaka hüküm verirdi." (Yunus, 19) İnsanların, yaratılış mayaları aynı olduğu gibi kulluk görev ve sorumlulukları da aynıydı, yaratılış fýratları, duygu, düşünüş, istek ve arzuları da aynı olan insanlar arasında hiçbir fark yoktu ve tek bir ümmet idiler. Ancak kimileri, kendilerine gelen vahyi esasları yalnız yorumlamaları, bunun

sonucunda kendilerini en dođru yolda, diđerlerinin sapýklýk içerisinde olduklarýný düpünmeleri, kimileri, kýskançlýk ve çekememezlikleri yüzünden ayrýlýđa düptüler. “Ynsanlar, bir tek ümmet idi; böylece Allah, nebilerini, müjdeciler ve uyarýcýlar olarak günderdi ve onlarla beraber, anlaþmazlýđa düptükleri peylerde, insanlar arasýnda hükmetmek için Kitab’y Hak ile indirdi. O (kitap) verilen kimselerin ihtilaflarý baþka deđil apaçyk deliller geldikten sonra aralarýndaki aþýrý isteklerindedir. Bunun üzerine Allah, iman eden kimseleri, onda ihtilaf ettikleri peyde Kendi izniyle Hakka ilette. Allah, dileyen kimseye hidayet eder, dođru yola iletir.” (Bakara, 213) Tefrika içerisine düþen toplumlardan günlü olanlar, zayýf toplumlar üzerinde kendi hegemonyalarýný kurmak için baský ve zorbalýđa baþvurdular, onlara ait haklarýný ellerinden almaya baþladýlar. Önceleri inançsal bir hegemonya þeklinde baþlayan bu ayýrýmcý, baskýcý zorbalýklar, giderek zayýf toplumlarýn dillerini ve siyasal kimliklerini inkâra ve onlara bu haklarýný kullanmalarýný yasaklamalara kadar gitti. Dil ve siyasal kimliklerin inkâr edilmesi 20. yüzyýl baþlarýnda emperyalizm, sömürü sýnýrlarýný geniþletme çabasý sonucunda kendi arzularýna uygun sýnýrlar belirlemeye baþladý. Bunun sonucunda kimi yapay devletçikler oluþturdu, kimi halklarý da parçalara ayýrarak baþka devletlerin hegemonyasý altýna soktu. Böylece karpýsýnda duracak, kendisinin baþýný ađrýtacak toplumlarý bölüp parçalayýp dađýttý. Emperyalizmin o günlü devletleri olan Yngiltere ve Fransa, kendilerini temsilen atadýklarý iki þefin ortak kararý ile Ortadođu sýnýrlarýný, emperyalizmin çykarlarýna uygun bir biçimde cetvelle çizerek halklarý bu sýnýrlarýn içerisine mahkûm ettiler. Yngiltere’yi temsil eden Mark Sykes (Saykes) ve Fransa’y temsil eden Francois Georges-Picot'un (Javýrjýk Liko) 1916 yýlýnda uzlaþarak kimi yeni ükeler oluþturdular ve cetvelle sýnýrlar çizdiler. Sýnýr çizgilerinin çođunun düz olmasý bu gerçeđi ortaya koyuyor. Emperyalizmin iki þefinin, Osmanlý topraklarýný parçalayýp yeni ükeler oluþturmalarý sonucunda, - Irak, günümüzde Ürdün'ün bulunduđu topraklar ve Filistin, Yngiltere yünetimine, -Suriye ve Lübnan da Fransýz etkisine girdi. - Diđer taraftan Mýsýr, Yngiltere, Cezayir (Mađrip) de Fransa’nýn kontrolüne verildi. Emperyalizmi bu iki þefi Sykes-Picot, yalnýzca sýnýrlarý belirlemekle kalmadý, ayný zamanda, [Akdeniz](#)'in dođu sahillerinde sýnýrlarý kesin olmayan, cođrafî, tarihî ve kültürel bir adlandýrma olan Levant'y mezhepler temelinde bölmeýi tasarladýlar; buna göre: - Lübnan, baþta Maruniler olmak üzere, Hristiyanlar ve Dürziler için

sýđýnacak bir liman olarak öngörüldü. - Filistin'de büyük oranda Yahudiler de yapıyordu, onarýn geleceđi gözönünde bulundurularak planlar tasarladýlar. - Lübnan ve Filistin’in sýnýr bölgesindeki Beka Vadisi Pii Müslümanlara býrakýldý. - Bölgede en büyük mezhepsel demografiye sahip Suriye'de Sünni Müslümanlar vardý. Bu planlar, bu cođrafya mezhep temelindeki ayrýpmaya neden oldu. Emperyalistlerin asýl amacý, sömürülerini sürdürebilmek için Ortadođu halklarýný bölüp parçalayarak karpýlarýnda güçlü bir devlet istemedikleri gibi ayný zamanda kurulacak Ýsrail’in karpýsýnda da güçlü bir Ýslâmi birliđin olupmasýný engellemekti ve amaçlarýna da ulaþtýlar. Lübnan, Suriye topraklarý bölünerek kurulurken, Irak, Osmanlý Devleti'nin çöküpünün ardýndan Ortadođu'da oluþturulan devletlerden biridir ve Musul, Bađdat ve Basra gibi Osmanlý eyaletlerinin bir araya getirilmesiyle oluþturuldu. Tarih içinde daha önce yapamýþ bir Irak devleti veya bir Irak halký olmamýþtýr. Irak adý da Osmanlý Ýmparatorluđu döneminde merkeze olan uzaklýđýndan dolayý Irak kelimesiyle isimlendirilmesinden gelmektedir. Emperyalizmin, Arap halklarýný Arabistan, Ürdün, Lübnan, Irak ve Suriye gibi devletçiklere bölmesi, apiret mantýđýný sürdüren Araplar arasýnda fazla bir sýkýntýya neden olmadý. Nihayetinde ayrý devletler de olsalar, kendi dil, kültür ve siyasal kimlikleri ile tanýnýyorlardýr. Bu nedenle bu bölünme, çykarcý ve menfaatperest Araplarý memnun bile etti. Allah’ýn yarattýđýný kimse bozamaz Emperyalistlerin ve onlarýn inkârcý yardýmcýlarýnýn tüm baský ve zorbalýklarýna karpý elbette yüce Allah (cc), kendi ayetleri olarak yarattýđý her þeyi koruyacak ve onlarý yaratýlýþ fýtratlarýna döndürecektir. Kimi toplumlarýn, baþka toplumlarý baský ve zorbalýkla sindirmeleri onlara, ne inançlarýný terk ettirdi, ne siyasi kimliklerini býrakmalarýný sađladý ve ne de onlara dillerini unutturdu. Günümüz dünyasýnda ezilen toplumlarýn, kendi deđerlerine sahip çyktýklarý önekleri ile doludur. Ancak ne ilginçtir ki, kendi deđerlerine sahip çykanlar, emperyalizm ve onun yerli ipbirlikçileri tarafýndan terörist olarak damgalanýyor. Ýpte bazý özgürlük hareketleri: Kürtler, Emperyalizmin kurban ettiđi kavim Emperyalizm en büyük darbeyi Kürt halkýna vurdu ve onlarý, Türkiye, Suriye, Irak ve Ýran sýnýrlarý içerisinde bölerek dört parçaya ayýrdý. Emperyalizmin, Kürt toplumunu parçalara ayýrýp dađýtmasýnýn elbette çok önemli nedenleri vardýr. Bunlar: - Kürtler, emperyalistlerin kendilerini Osmanlý Devletine karpý isyan taleplerini ve onlarla ipbirliđi yapmayý reddettiler, birinci

dünya savapü sürasünda 1919’daki Behdinan isyanü sürasünda iki Yngiliz subayünü öldürdüler ve Yngilizlere karpü savapülar, Yngilizler, Araplarü, Lawrence vasütasü ile kandürüp sat&uumun aldüklarü ve Osmanlü Devletine karpü onlarü küpk&uumurtt&uumuklarü gibi Kürtlerin i¸erisine de ajanlar&uumunü göndererek onlarü da Osmanlü Devletine karp&uumu isyan ettirmek istediler. Ancak inan¸ de¸erlerine ba¸ K&uumurt toplumu, Yngiliz ajanlar&uumunün isteklerini kabul etmedi ve iki Yngiliz subay&uumunü öldürdüler. - K&uumurtlerin, Araplar gibi kendilerini satarak Osmanlü Devletine karp&uumu isyan etmemelerinin nedenleri; a- K&uumurt toplumunun inan¸lar&uumuna ba¸ olmalar&uumu nedeniyle Müsl&uumuman görd&uumukleri Osmanl&uumuya karp&uumu k¸irilerle i¸birli¸e yapmalar&uumu, b- Osmanl&uumu tebaas&uumunü karde¸erleri, onlarla savapman&uumun haram oldu¸unu bilmeleri, c- Ynan¸lar&uumuna olan ba¸lyüklar&uumu nedeniyle aralar&uumunda bir büt&uumunük sa¸layarak emperyalizme karp&uumu savapma ihtimallerinin bulunmas&uumu, d- Müsl&uumumanlar aras&uumunda ay&uumur&uumumc&uumulyük yapmak istememeleri, böl&uumunmeye karp&uumu ¸ykmar&uumu. T&uumum bu ve daha ba¸ka nedenlerle emperyalist Yngiltere ve Fransa, K&uumurt toplumunu dört devletin s&uumunürlar&uumu i¸erisine sokarak par¸alara ay&uumurd&uumu. Par¸alanan K&uumurtlerin Dramlar&uumu K&uumurt halk&uumun&uumun i¸erisinde bulundu¸u dört devlet, K&uumurt toplumundan adeta emperyalizme neden uymad&uumuklar&uumu intikam&uumun&uumu almaya ¸al&uumupt&uumular. Bunlar: - Siyasal kimliklerini ink¸ar edildi, K&uumurt olmak adeta su¸ say&uumuld&uumu, - Dilleri yasakland&uumu, K&uumurt¸e konu¸malar&uumu su¸ say&uumuld&uumu, kendi dilleri ile de¸ kitap, dergi, gazete yay&uumunlamak, K&uumurt¸e konu¸anlar, takibata u¸rad&uumu, su¸lu gör&uumuld&uumu. - Bulduklar&uumu devletlerde ikinci s&uumun&uumf muamelesine tabi tutuldular, - K&uumurtlerin, say&uumusal ¸o¸unlu¸unun bulunmad&uumu bölgelelere her t&uumurl&uumu yat&uumur&uumumlar yap&uumulrken K&uumurtlerin say&uumusal ¸o¸unlu¸unun bulundu¸u bölgelelere adeta unutuldu. - Suriye’de K&uumurtler, halk bile kabul edilmedi, onlara kimlik verilmedi, Irak’ta defaatle katliama u¸rat&uumuld&uumular, soyk&uumur&uumuma tabi tutuldular, T&uumurkiye’de kendi dilleri ile konu¸malar&uumu yasakland&uumu, asimile edilmeye ¸al&uumupt&uumuld&uumu. Yran’da K&uumurt varl&uumuđ&uumu s&uumurekli bask&uumu görd&uumu, zulme u¸rad&uumu Yran’da, bah Pehlevi zorbal&uumuđ&uumu döneminde de Humeyni’nin Devrimi (1979) sonras&uumunda da K&uumurt kimli¸e ¸ok sistemati¸ bask&uumular uyguland&uumu, g&uumun&uumum&uumuzde de K&uumurtlere karp&uumu zul&uumum, b&uumut&uumun boyutlar&uumu ile devam etmekte, K&uumurtleri sindirme politikalar&uumu izlenmektedir. Suriye’de, kendi k&uumullerinden ¸ikan bir toplum, K&uumurtler Suriye’de ¸rk¸e Baas Partisi ve Haf&uumuz Esed y&uumunetimi, K&uumurt toplumunu insan olarak bile kabul etmeyip vatanda¸ olarak saymad&uumu, bu zul&uumum, Suriye’de halk

ayaklanmasýna kadar sürdü. Baskýcý Baas zulmü; Kürtlere ne siyasi kimliklerini kaybettirdi ne de dil ve kültürlerini unutturdu, tam aksine sindirilip yok sayýlan Kürtler, adeta toprađýn altýna atýlmýb tohum gibi günü geldiđinde ortaya çýktý ve ayaklanma ile beraber kendi siyasi varlýklarýný ortaya koydular ve günümüzde gelinen noktaya geldiler. Irak’ta Kürtler, defalarca soykýrýma uđradý Emperyalistler tarafýndan Irak sýnýrlarý içerisine hapsedilen Kürtler, Irkçý Baas rejimi ve Saddam diktatörü tarafýndan defalarca katliama ve soykýrýma tabi tutuldular. En son Halepçe Katliamý, tüm dünyanýn gözleri önünde yapýldý, bu olay karpýsýnda emperyalistlerin kýlý bile kýpýrdamadý. [Yran-Irak Savabý](#) sýrasýnda [Saddam Hüseyin](#)'in, 1986-1988'de [Irak](#)'ýn kuzeyinde [Kürtlere](#) karpý düzenletti [El-Enfal Harekâtý](#) operasyonu, tam anlamý ile Kürt toplumunu, bepikteki bebekleriyle beraber yaplý genç; kadýn erkek ayýrýmý yapýlmadan katletti. Kanlý Cuma olarak da bilinen bu zehirli gaz saldýrýsý (Kürtçe: Kîmyabarana Helebce) Kürt halkýna yapýlmýb bir soykýrým olarak kabul edilir. Bu zehirli gaz saldýrýsýnda 3.200 ile 5.000 arasýnda kiþi öldürüldü, 7.000 ile 10.000 arasý sivil yaralandý. Saldýrdan sonra komplikasyonlar, çepitli hastalýklar meydana geldi, yapýlan dođumlar sađlýklý neticelenemedi. Bu saldýrý o bölgelerde Kürt halkýna, sivil nüfusa karpý yapýlmýb en büyük kimyasal saldýrý olarak bilinir. Türkiye’de Kürtler Kemalist zorbalýđýn zulmüne maruz kaldý Kemalist zorbalýđýn Anadolu’yu çepitli entrikalar sonucu iþgal etmesinden sonra emperyalizmin yerli iþbirlikçisi tarafýndan önclikle Müslümanlara ve Ýslâmi hassasiyetlerini muhafaza eden Kürtlere karpý çok büyük zulümler yapýldý. Kemalist zorbalýk tarafýndan Müslümanlarýn inançlarýný yapamalarýna fýrsat verilmemib, birçok Müslüman âlim, sebepsiz yere yalnýzca Müslüman olduklarý için cezaevlerine dolduruldu ve asýldý, Kur’an kurslarý kapatýldý, Kur’an’ý Mushaf larý toplatýlýp yakýldý. Kiralanan ve satýn alýnan hoca kýlýklý Samiri bel’amlar vasýtasýyla Tevhidi gerçekler gizlendi, Kur’ani kavramlar çarpýtýldý, Hak, batýlla karýptýrýlarak gerçekler gizlendi. Kemalist zorbalýđýn onca zulüm, baský ve saldýrýlarýna, bel’amlarýn gayretlerine rađmen insanlar, ne dinlerinden vazgeçtiler ne de iman ettikleri Kitaplarýný býraktýlar. Onlar, tüm baský ve zulümlere rađmen inançlarýný, tam Tevhidi anlamda olmasa bile, muhafaza ettiler. Kemalist zorbalýk, Kürtlere karpý da en acýmasýz bir þekilde saldýrdý, bir taraftan Þeyh Said ve Sünni Kürt toplumunu katlederken diđer

ve avenesinin yerel halk üzerindeki zulmünü ortadan kaldýrmak" gerekçesiyle Barzan üzerine yeni bir operasyon baþlattý. Operasyonda birçok kiþiyi katledildi Abdusselam ve yanýndakiler kaçmak zorunda kaldýlar, ancak isyan durmadý 1913 yýlýnda yeniden baþladý. Peyh II. Abdüsselâm, isyaný sýrasýnda evine sýðýndýđ Safi Abdullah adýndaki bir Kürt haini tarafýndan, Osmanlýn, Peyhin yakalanmasý için koyduđu ödülü almak üzere, uyuyan Peyhi yakalayýp Osmanlýya teslim etti, 1914 Aralýk ayýnda Peyh ve adamlarý idam edildiler. Ađabeyinin idam edilmesinden sonra hareketin baþýna 18 yapýndaki Peyh Ahmed geçti. Peyh Ahmed, 1919 Behdinan Ýsyany'nda iki Ýngiliz ajanýn öldürülmesine karýþmýþ, Peyh Mahmud Berzemci, Barzan ve Zibar apiretleri ile birlikte Neþturi ve Ermenilerden oluþan Ýngiliz ordusuna karþý savabmýþtýr. Ýngilizler, 1922'de Barzan'a saldýrdýlar, kaçan Barzani Apireti, daha sonra Alimed Barzani önderliđinde yeniden Ýngilizlerle savaþa baþladý, Ýngilizler uçaklarý ile Barzan köyünü ve 78 köyü de bombalamýþ, ancak Kürt toplumunun direncini bir türlü kýramamýþtýr. Sonunda Ýngilizlere bađlý Irak güçleri ile Ýngiliz kuvvetlerinden kaçan Ahmet Barzanî, Molla Mustafa Barzanî ve 400 adamý 1932 yýlý Haziranýnda Türkiye’ye sýðýnmýþlardý. 1932 yýlý sonlarýnda yeniden Barzan’a dönen Barzanî kardeþler, Irak hükümetine karþý isyanlarýný 1936 yýlýna kadar sürdüler. Birçok kez yakalanýp hapsedilen, sürgüne gönderilen Barzanî kardeþler, mücadelelerini býrakmadýlar. 1940 yýlýnda Nasýriye’den Süleymaniye’ye nakledilen Molla Mustafa, buradaki Kürt örgütleri ile iletiþim içerisine girdi, ancak Ýngilizlerin baskýsýndan Ýran’a kaçtý. Ýran Kürtleri, 22 Ocak 1946’da, Mahabad kentinin Çarçýra Meydaný’nda Mahabad Kürt Cumhuriyeti’nin kurulupunu ilan ettiler. Mahabad Kürt Cumhuriyeti’nin baþýna geçen Kadý Muhammed, önemli bir kýmý Barzanilerden oluþan ordunun baþýna general rütbesiyle taltif ettiđi Mustafa Barzani’yi getirdi. Mele Mustafa ayný zamanda birçok apiretin yeni Cumhuriyet’e desteđini sađlamada da önemli bir baþarý elde etti. Mustafa Barzanî, 16 Ađustos 1946’da, Irak Kürdistan Demokrat Partisi’ni kurdu. Ýran Mahabad Kürt Cumhuriyeti’nin ömrü uzun sürmedi ve Kadý Muhammed, idam edildi. Ýran’dan ayrýlmak zorunda kalan Mustafa Barzanî, ABD’ye sýðýnma bapvurusunda bulundu, ancak ABD’ye kabul edilmedi, bunun üzerine 1947 yýlýnda zorlu bir yolculuktan sonra Rusya’ya gitti. Rusya’da Stalin tarafýndan baský ve zorbalýklarla karþýlaþan

Barzanî’nin Pémergeleleri dađyúlyp ayrúy yerlere súrgúne gúnderilerek liderleri Barzani ile bađlantúlarúy kesildi. Ancak Stalin’n úlmesi ile Kremlin ile bađlantúy kuran Mustafa Barzanî, Krupçev ile gúrúbmeyi baúardúy, yapúlan tahkikatlar sonucunda Barzanî ve Pémergeleler, yeniden bir araya getirildiler. 1958 yúlyún Ekim ayúnda Bađdat’a geri dúnen Mustafa Barzani’nin Bađdat’a dúnúbmúyúk bir gústeriyle kutlandúy; Araplar ve Kúrtlerden oluúpan on binler, Barzani’yúkarúladúlar. Araplarla Irak’ta birlikte yapamayúk kabul eden Barzanî, túm iyi niyetlerine rağmen, Abdúlkerim Kasúm’yún, Músúr lideri Cemal Abdúlhasún’yún etkisiyle Arap milliyetçiliđine soyunmasúy, Kúrtleri toplumdan ve yúnetimden izole etmeye çalúpmasúy, Kúrtler ile Bađdat’yún ilipkisinin bozulmasúna neden oldu. Irak’ta içinde Kúrtlerinde yer aldúyđy Ulusal Birlik Cephesi fiilen dađúymasúy ve Kúrtlerin aleyhine baúlayan geliúmeler úzerine Barzaniler bir kez daha ayaklanma kararúy aldúy. Bu yeni ve uzun ayaklanma kararúy, 30 yúl súrecek yeni bir savaúyn da baúlangúyúk oldu. Kúrtler, 1961 yúlyúnda yeniden dađúlarúna çekildiler, onbinlerce Pémergele, Molla Mustafa Barzani’nin komutasúnda búyúk bir savaúk baúlattúy. Savaúyn ilk yúllarúnda búlgelerinin búyúk bir búlmúmúk kurtarmúy, úzellikle dađúlyk Kuzey búlmúmúk baúta olmak úzere yerleúim yerlerinin únemli bir búlmúmúk Kúrtlerin denetimine geçmipti. Irak húkúmetinin genel saldúrúlar dúbúnda Irak Kúrt Búlgesi’nde hiç bir hakimiyeti yoktu. 1961 ayaklanmasúynún cephe boyutu 1971 yúlyún ilk aylarúna kadar súrdú, Irak’ta direk devlet baúkanúk olmasa bile bir darbe ile yúnetime gelen ve yúnetimde búyúk bir ađúrlúk oluúturan Saddam Húseyin, 11 Mart 1971’de Kúrtler adúna Mustafa Barzani’nin, Araplar adúna da kendisinin imzaladúyđy bir otonomi anlaúmasúna imza attúy. Kúrtler ile imzalanan anlaúma sonrasúnda savaúk bir kez daha durdu. Kúrtler dađúlardan inerek, kendi meclislerini kurdular ve içte tamamen bađúmsúz bir tutum takúnarak, kendi úklerini kendi yasalarúy ile yúnettiler. 1971 yúlyúnda imzalanan Otonomi Anlaúmasúyn sonuçlarúy, ne yazúk ki uzun súrmedi. Irak ile Yúran arasúnda 1975 yúlyúnda imzalanan “Pat-ul Arap-Cezayir” Anlaúmasúy’ndan sonra anlaúma, Saddam tarafúndan hukuken olmasa bile fiilen tek taraflúy olarak yok sayúldúy. Gerek Yúran’yún gerekse ABD’Nún desteđini alan Barzanî, Yúran ve Irak’yún, FAO adalarúk konusunda anlaúmasúy ve ABD’Nún de desteđini çekmesi ile adeta ortada kaldúy ve Yúran’a súđúndúy. Bunu kabul etmeyen sol Kúrt úrgúpleri, Celal Talabani’nin liderliğinde

birleberək KYB'sı (Kürdistan Yurtseverler Birliđi) kurdu. Mustafa Barzani, 1979 yılına hastalanarak ABD'ye gitti, orada tedavi görüldü; sýrada 1 Mart 1979 tarihinde hastanede yapamýný yitirdi. KDP lideri Mustafa Barzani'nin ölümünden sonra yerine baskı ođlu Ýdris Barzani getirildi. Bir müddet sonra Ýdris Barzani'de yapamýný yitirmesiyle, KDP'nin başına bu kez Mesud Barzani getirildi. 1991'de Irak'ın Kuzey Savabý'nda yenilmesinin ardından Mesud, Ba'dat'taki rejime karşı Kuzey Irak'ta ayaklanmasýnı bađlatmýştýr. 1992 Mayıs'ında Kuzey Irak'ta yapılan seçimlerde Barzani, Kürdistan Yurtseverler Birliđi lideri Celal Talabani ile birlikte lider seçilmiştir. ABD'NİN Irak savabý sonrasýnda Saddam'ın diktatörlüğünden sonra Irak'ta dengelerin deđişmesi üzerine KDP ve KYB arasýnda anlaşma sađlandı, Barzani Kurulan Federe Kürdistan Bölgesini başkanlıđına getirildi. Bugün gelinen nokta Irak'taki Kürtlerin artık kendi devletlerine kavuşmasýnı gerekli kıldýđýnı diktatörün Barzani, Kürdistan Özgürlük referandumunu yapmýş ve %92 oyla bađımsýzlyđýnı kazanmýş, 110 yıllık sınırları mülkadele bölge başarı ile sonuđlandırmýş, Kürtlerin kendilerine ait bir devletleri olmuştur. Seçilenler, Özgürlük insanlarını 234 yıllık Özgürlük mülkadesi seçilenler'den sonra Peyh Mansur ile Rus emperyalistlere karşı bađlatılan Özgürlük hareketi, seçilenlerin zaman ilerisinde baskı soykırım katliamlarına uđramalarına rađmen kesintisiz bir şekilde günümüzümüze kadar devam etti, ediyor. Seçilenler, 1816 yılında Rusların kendilerine ve diđer Kafkas halklarına uyguladýđı baskı katliama rađmen sinmediler, önce Ýmam Gazi Muhammed, ardından Ýmam Hamzat önderliđinde mülkadelelerini sürdürdüler. Ýmam Hamzat'ın behit edilmesinden sonra Ýmam Pamil harekete önderlik etti ve Özgürlük mülkadesini tüm Kafkasya'da yaydı. Ýmam Pamil'in Ruslara esir diktatöresi bile seçilenlerin Özgürlük hareketini durduramadý, seçilen ve Ýngüpler Özgürlük mülkadesini devam ettirdiler. Nihayetinde 1918 yılında Peyh Uzun Hacı önderliđinde Kuzey Kafkasya Emirliđi, Yslam Devletinin kurulupunu ilan etti. Rus komünist rejiminin 1920'de Kafkasya'yı iþgal etmesi ile Kafkas halklarına karşı insanlık dýpý katliamlara başvuruldu; aydýnlar ve din adamları kurpuna dizildi, onbin seçilen Ýngüþ hapsedildi, kurpuna dizildi. 1929 yılında yeniden bađlayan seçilen Özgürlük

hareketi, Ruslarla anlaşma yapılmasına neden oldu, ancak Rusların onursuzca hileleri sonucunda hareketin önderi Pit Yslambulov ve arkadaşları kurpuna dizilerek behit edildiler. Harekete Hasan Yslambulov önderlik etti, Ruslara karpı halklar ayaklandı. Rusya savapı durdurmak için Ccedil;e ccedil;en Yngup bölgesine Ccedil;e ccedil;en Yngup Sovyet Sosyalist Özerk Cumhuriyeti adını verdi, Sovyet Sosyalist ifadesini kabul etmeyen aydınları ile birlikte onbin kişiyi tutukladı ve bunları yok etti. Hasan Yslambulov hareketi 1940 yılında Galanoj Yngup inkılap hükümetini kurdu; Rusların tüm saldırıları onları yenemedi. Stalin, Ccedil;e ccedil;en, Kıрым, Karaçay, Balkar ve Ahıska halklarının Sibiry ve Türkiye steplerine sürgün etti. Sürgüne gönderilenler, a ccedil;lyk, salgın hastalık nedeniyle öldü ve Ruslar tarafında kurbanlanarak öldü. Sovyetler, 1957'den 1982 yılına kadar Ccedil;e ccedil;enlere asimilasyona uyguladı, Ccedil;e ccedil;enler, bunu kabul etmedi, 1988'de Hoca Ahmet Bisultanov liderliğinde Ccedil;e ccedil;en Yngup Halk Cephesi kuruldu. Sovyet Sosyalist zulmünün yıkılması sonucunda kurulan Ccedil;e ccedil;en Milli Komitesi, daha sonra adı Milli Kongre olan teşkilatın başına Cevher Dudayev getirildi. Ekim 1991 yılında Sovyet yanlısı Ccedil;e ccedil;en hükümetini deviren Dudayev, devlet başkanlığı oldu, bağımsızlığı ilan etti. Ruslar, Kasım 1991 yılından itibaren Ccedil;e ccedil;enlere karpı baplatıcı askeri müdahalelerinin tümünde başarısız oldu. Sonunda Rus lider Boris Yeltsin, Cevher dudayev ile müzakere masasına oturmaya karar verdi. Fakat daha sonra Ruslar, anlaşmalarını bozarak Ccedil;e ccedil;enistan'da en ağır silahlarla saldırmaya ve Grozni'de adeta yerle bir etmeye başladılar. Bunda da başarısız olmayan Ruslar, Grozni'de Ccedil;e ccedil;enlerle barış görüşmelerine oturdu. Her türlü hile ve sahtekçlik kendisine meşru görünün Ruslar, 21 Nisan 1996 yılında Cevher Dudayev'i behit etti, ancak Ccedil;e ccedil;en Özerk Cumhuriyeti hareketini durduramadı ve ne Rusya, ne de Ccedil;e ccedil;enistan'da oturttuğu kuklası Kadirov durduracaktır. Ccedil;e ccedil;enler, Rabülerinin kendilerini yarattığı fütrat üzerinde olacakları güne kadar bu mücadelelerini sürdürdüklerdir biznillah! Doğu Türkiye'deki Uygur Türkleri Sincan Uygur Özerk Bölgesi, Ccedil;in baskıcı yönetimlerinin tüm baskı ve katliamlarına, doğumlara getirdiği sınırlamalara rağmen 2015 yılı verilerine göre nüfusu 23.597.300 olan Sincan Uygur Özerk Bölgesi, Ccedil;in esaretindedir. Yanlışları yapmalarına izin verilmeyen Doğu Türkiye Uygur Türklerinin yapıldığı topraklar, 1.664.897,17 km²; yüzölçümü;

Özgürlük ya da diğer adıyla ETA (Euskadi Ta A skatasuna) Yspanya ve Fransız sınırları içinde yapayan [Bask](#) kökenli topluluğa ait bağımsız bir devlet kurma amacı güden bir örgüt oluşturan bölge insanı, Yspanyollara karşı silahlı mücadele başlatmış, uzun süren kanlı savaflardan sonra [20 Ekim](#) [2011](#)'de silahlı mücadeleye son verdiğini açıklamıştır. [1959](#) yılında [Franco](#) diktatörlüğüne karşı kurulan örgüt, Yspanya'nın kuzeydoğusundaki ve Fransa'nın güney batısındaki Bask bölgesinin bağımsızlığı için [1968](#) yılından bu yana faaliyetlerde bulundu ve 58 yıllık mücadelesi sonunda varlığını Yspanya'ya kabul ettirdiği gibi, referanduma giderek bağımsızlığını da ilan etti, bu bağımsızlığını da sonunda Yspanyol hükümetine kabul ettirecektir.

Bu köpe yazısının geldiği yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazısı için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=264